

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 19 septembrie 2012 (20.09)
(OR. en)**

13950/12

**MI 567
COMPET 559
POLARM 5
COSDP 787
PESC 1130
COARM 205**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretar General al Comisiei Europene semnat de către dl Jordi AYET PUIGARNAU, Director
Data primirii:	3 iulie 2012
Destinatar:	DI Uwe CORSEPIUS, Secretar General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2012) 359 final
Subiect:	Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind transpunerea Directivei 2009/43/CE de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul UE

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul Comisiei COM(2012) 359 final.

Anexă: COM(2012) 359 final

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 29.6.2012
COM(2012) 359 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU
privind transpunerea Directivei 2009/43/CE de simplificare a clauzelor și condițiilor de
transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul UE

(Text cu relevanță pentru SEE)

CUPRINS

1.	Introducere	4
2.	Transpunerea de către statele membre	5
3.	Domeniul de aplicare al directivei: produse din domeniul apărării	5
4.	Principiul autorizării prealabile	6
4.1.	Transferul de produse din domeniul apărării între statele membre trebuie să facă obiectul unei autorizării prealabile... ..	6
4.2.	... dar exceptările sunt posibile	6
4.2.1.	Transferurile către sau de la organisme guvernamentale și forțe armate, de către organizații internaționale sau pentru programe de cooperare în domeniul armamentului.....	6
4.2.2.	Transferuri aferente ajutorului umanitar și situațiilor de urgență	6
4.2.3.	Transferuri pentru reparare, întreținere, expunere sau demonstrare	6
4.2.4.	Exceptări suplimentare	7
4.3.	Licențe de intrare și de tranzitare pentru produse din domeniul apărării care intră sau tranzitează teritoriul unui stat membru.....	7
4.4.	Componente	7
5.	Licențe de transfer generale, globale și individuale	8
5.1.	Trei tipuri de licențe de transfer	8
5.2.	Licențe de transfer generale	8
5.2.1.	Furnizorii care vor beneficia de licențele de transfer generale	8
5.2.2.	Categoriile de destinatari care primesc produse din domeniul apărării în baza unei licențe de transfer generale.....	9
5.2.3.	Tipuri de produse din domeniul apărării care pot fi transferate în baza unei licențe de transfer generale	9
5.2.4.	Înregistrarea dinaintea primei utilizări a unei licențe de transfer generale	9
5.3.	Licențe de transfer globale	10
5.4.	Licențe de transfer individuale	10
5.5.	Informații de furnizat de către furnizori.....	10
5.6.	Autoritățile emitente ale licențelor	11
6.	Autorizarea întreprinderilor destinate	11
6.1.	Obiectivul autorizării.....	11
6.2.	Criterii de autorizare.....	11

6.3.	Transpunerea elementelor-cheie ale autorizării	11
6.4.	Publicarea informațiilor privind destinatarii autorizați	12
6.5.	Autoritățile care emit autorizații	12
6.6.	Măsurile de salvagardare	12
7.	Exporturi după transfer	12
8.	Sancțiuni	13
9.	Dificultățile transpunerii	13
10.	Concluzie	14
Anexă		15

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind transpunerea Directivei 2009/43/CE de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul UE

(Text cu relevanță pentru SEE)

1. INTRODUCERE

Obiectivul directivei este de a simplifica normele și procedurile aplicabile transferului intra-UE ¹ de produse din domeniul apărării pentru a asigura buna funcționare a pieței interne.

Până în prezent, legislația statelor membre referitoare la transferul de produse din domeniul apărării în interiorul Uniunii conținea neconcordanțe. Aceasta ar putea împiedica circulația produselor și ar putea denatura concurența la nivelul pieței interne, ceea ce îngreunează inovarea, cooperarea industrială și competitivitatea industriei de apărare din Uniunea Europeană.

Este de așteptat ca punerea în aplicare a directivei să elimine barierele comerciale pentru produsele din domeniul apărării, să stimuleze proiecte comune de producție, să crească competitivitatea întreprinderilor din industria de apărare a UE și să contribuie la consolidarea pieței interne. În consecință, integratorii sistemului de apărare ar avea posibilitatea să-și deschidă propriile lanțuri de aprovizionare în condiții mai previzibile, să dezvolte economii de scară și să optimizeze lanțul de producție din industria de apărare. Noile norme pot, de asemenea, să creeze oportunități pentru IMM-uri în acest sector pentru a intra în lanțul de aprovizionare din alte state membre. Bază industrială și tehnologică a industriei de apărare din UE ar fi consolidată. Directiva va contribui, de asemenea, la reducerea sarcinii administrative pentru agenții economici și pentru administrațiile statelor membre. Eficiența controalelor exporturilor în UE ar crește, deoarece autoritățile de control ale statelor membre ar putea să își concentreze resursele pe cele mai sensibile transferuri și, prin urmare, ar menține niveluri de securitate înalte. În fine, directiva va diminua riscul de transferuri ilegale, permițând trasabilitatea și raportarea cu privire la reexporturi, precum și consolidarea încrederii reciproce în raport cu țările terțe partenere.

Directiva trebuia să fie transpusă de statele membre până cel târziu la 30 iunie 2011 și ar trebui aplicată începând cu 30 iunie 2012. Directiva prevede, la articolul 14, instituirea unui comitet care include reprezentanți ai statelor membre care au rolul de a modifica elementele neesențiale ale directivei (precum anexa). De asemenea, comitetul sprijină Comisia, ajutând statele membre în procesul de transpunere și de punere în aplicare a directivei.

Prezentul raport pune în aplicare articolul 17 alineatul (1) din directivă, care solicită Comisiei să prezinte un raport privind transpunerea de către statele membre. Prezentul raport a fost elaborat pe baza textelor juridice naționale care transpun directiva și care au fost comunicate

¹ În textul directivei este menționat „transferul intracomunitar”. După adoptarea Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, (termenul) „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”.

Comisiei. Lista completă a acestora poate fi găsită în anexă și oferă, de asemenea, o primă indicație cu privire la provocările viitoare.

2. TRANSPUNEREA DE CĂTRE STATELE MEMBRE

Deși directiva prevedea o perioadă de transpunere mai lungă de doi ani de la data publicării sale în Jurnalul Oficial al UE, transpunerea la timp pare să fi fost dificil de realizat pentru mai multe state membre.

Comisia a primit o notificare oficială referitoare la legislația națională prin care se transpune directiva de la majoritatea statelor membre (20) (detalii în anexă). Alte state membre au informat Comisia cu privire la faptul că sunt în stadii avansate ale procedurii.

Comisia a lansat procedurile de rigoare pentru neîndeplinirea obligației de comunicare în temeiul articolului 258 din TFUE împotriva statelor membre care nu au comunicat normele naționale de transpunere a directivei. Până în prezent, 7 state membre nu au comunicat încă informații privind transpunerea. Un stat membru a comunicat informații parțiale.

3. DOMENIUL DE APLICARE AL DIRECTIVEI: PRODUSE DIN DOMENIUL APĂRĂRII

Directiva se aplică produselor din domeniul apărării, astfel cum sunt prevăzute în anexa sa, care a fost deja modificată de două ori, mai exact prin Directiva 2010/80/UE a Comisiei din 22 noiembrie 2010 ² și prin Directiva 2010/10/UE a Comisiei din 22 martie 2012 ³.

Aceste modificări sunt consecința articolului 13 alineatul (1) din directivă, care prevede că lista produselor din domeniul apărării menționată în anexă va fi actualizată de Comisie astfel încât să corespundă în mod strict cu lista comună a UE cuprinzând produsele militare.

Această listă comună a UE cuprinzând produsele militare este adoptată în contextul Poziției comune 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar ⁴. Această poziție comună obligă statele membre să se asigure că legislația lor națională le permite să controleze exporturile de tehnologie și de echipamente menționate în lista comună a UE cuprinzând produsele militare. În conformitate cu Poziția comună, lista comună a UE cuprinzând produsele militare este referința pentru listele cu echipamente și tehnologii militare ale statelor membre, dar nu le înlocuiește în mod direct.

Ea este actualizată anual de către Consiliu, de obicei ca urmare a unei modificări a „Listei munițiilor” adoptate în cadrul „Aranjamentului de la Wassenaar pentru controlul exporturilor de arme convenționale și produse și tehnologii cu dublă utilizare” ⁵, care conține 22 de rubrici principale referitoare la obiectele de uz militar, incluzând anumite obiecte din categorii precum (dar fără a se limita la) arme de calibru mic și armament ușor (și munițiile aferente),

² JO L 308, 24.11.2010, p. 11.

³ JO L 85, 24.3.2012, p. 3.

⁴ JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

⁵ Aranjamentul de la Wassenaar este convenit de 41 de țări cu un secretariat la Viena. Obiectivul său este de a contribui la securitatea regională și internațională prin promovarea transparenței și a unei mai mari responsabilități în transferurile de arme convenționale și de produse și tehnologii cu dublă utilizare, împiedicându-se astfel acumulările destabilizatoare.

tancuri și alte vehicule militare înarmate, vase militare (de suprafață sau subacvatice), echipamente blindate/de protecție, aeronave și vehicule aeriene fără pilot, etc.

4. PRINCIPIUL AUTORIZĂRII PREALABILE

4.1. Transferul de produse din domeniul apărării între statele membre trebuie să facă obiectul unei autorizații prealabile...

Directiva specifică faptul că transferul de produse din domeniul apărării între statele membre trebuie să facă obiectul unei autorizări prealabile (licență) (articolul 4). Transferul e definit ca „orice expediere sau mutare a unui produs din domeniul apărării de la un furnizor către un destinatar dintr-un alt stat membru”. Licența este autorizația eliberată furnizorilor de către o autoritate națională dintr-un stat membru pentru a transfera produse din domeniul apărării către un destinatar dintr-un alt stat membru.

Toate statele membre care au transpus directiva, în totalitate sau parțial, au introdus cerința autorizării prealabile în legislația lor națională.

4.2. ... dar excepțiile sunt posibile

4.2.1. Transferurile către sau de la organisme guvernamentale și forțe armate, de către organizații internaționale sau pentru programe de cooperare în domeniul armamentului

Statele membre pot excepta transferurile de produse din domeniul apărării de la obligația autorizării prealabile în cazul în care furnizorul sau destinatarul este un organism guvernamental sau face parte din forțele armate sau în cazul livrărilor efectuate de Uniunea Europeană, NATO, AIEA sau alte organizații interguvernamentale pentru îndeplinirea sarcinilor lor. Transferurile care sunt necesare pentru punerea în aplicare a unui program de cooperare între statele membre în domeniul armamentului pot fi, de asemenea, exceptate [articolul 4 alineatul (2)].

Bulgaria, Republica Cehă (numai în cazul forțelor armate sau al programelor de cooperare), Germania (numai în cazul organismelor guvernamentale și al forțelor armate), Estonia, Grecia, Franța, Lituania, Ungaria (cu excepția programelor de cooperare), Malta, Țările de Jos, Slovenia, Slovacia și Suedia au făcut uz de aceste excepții.

4.2.2. Transferuri aferente ajutorului umanitar și situațiilor de urgență

În plus, statele membre pot excepta transferurile de produse din domeniul apărării de la obligația autorizării prealabile în cazul transferurilor aferente ajutorului umanitar acordat ca urmare a unui dezastru sau ca donație într-o situație de urgență.

Bulgaria, Estonia, Grecia, Spania, Franța, Lituania, Ungaria, Malta, Austria, Slovenia, Slovacia și Suedia au făcut uz de această excepție.

4.2.3. Transferuri pentru reparare, întreținere, expunere sau demonstrare

Având în vedere că directiva vizează reducerea în mod considerabil a sarcinii administrative pentru autoritățile responsabile cu acordarea licențelor și industria de apărare din cadrul UE,

statele membre pot, de asemenea, excepta transferurile de produse din domeniul apărării care sunt necesare pentru sau după reparare, întreținere, expunere sau demonstrare.

Bulgaria, Estonia, Grecia, Franța, Malta, Austria, Slovenia, Slovacia și Suedia au făcut uz de această exceptare.

4.2.4. *Exceptări suplimentare*

Directiva autorizează Comisia, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, să includă și alte exceptări în cazul în care transferul are loc în condiții care nu afectează politicile publice sau securitatea publică, în cazul în care obligația de autorizare prealabilă a devenit incompatibilă cu angajamentele internaționale ale statelor membre în urma adoptării prezentei directive sau dacă este necesar pentru cooperarea interguvernamentală.

În prezent, Comisia nici nu a primit o astfel de cerere, nici nu a identificat o necesitate specifică pentru exceptări suplimentare.

4.3. **Licențe de intrare și de tranzitare pentru produse din domeniul apărării care intră sau tranzitează teritoriul unui stat membru**

Una dintre noutățile directivei este anularea licențelor de „tranzitare” și de „intrare”, adică transportul produselor din domeniul apărării printr-unul sau mai multe state membre, altele decât statul membru de origine și statul membru de destinație, fără a se aduce atingere aplicării dispozițiilor necesare din motive de politici publice sau de securitate publică, cum ar fi, *inter alia*, siguranța transportului. Aceasta înseamnă că o licență generală, globală sau individuală (a se vedea detalii la punctul 5 de mai jos) acordată de statul membru de origine ar trebui să fie suficientă pentru transferurile intra-UE de produse din domeniul apărării.

În toate statele membre care au transpus directiva, nu vor fi solicitate licențele de intrare și de tranzitare pentru transferurile intra-UE, în afara exceptărilor prevăzute în directivă. De exemplu, Germania va solicita o licență generală pentru intrare și tranzitare numai în cazul armelor de război. Țările de Jos vor institui un sistem de notificare prealabilă. Ungaria va solicita licențe de tranzitare numai pentru anumite categorii de produse și va menține licențele de intrare.

Este de așteptat ca această reducere a licențelor și a procedurilor administrative aferente să simplifice în mod semnificativ transferul intra-UE al produselor din domeniul apărării, să reducă cerințele administrative pentru întreprinderi și să îmbunătățească securitatea aprovizionării statelor membre.

4.4. **Componente**

Componentele produselor din domeniul apărării ocupă un loc special în cadrul directivei. Multe tranzacții între întreprinderile din domeniul apărării din UE se referă la componente transferate de la un furnizor (adesea o IMM) la un integrator care încorporează componenta primită într-un subsistem mai mare (de exemplu, un sonar) sau într-un sistem mai mare (de exemplu, un submarin). Întreprinderile care realizează integrarea produc adesea sisteme de arme de dimensiuni mari, care încorporează componente provenind de la un furnizor posibil situat într-un alt stat membru (de exemplu, conectori care sunt încorporați într-un avion).

Deși componentele nu sunt definite în mod formal în directivă, articolul 4 alineatul (7) solicită ca statele membre să stabilească clauzele și condițiile licențelor de transfer pentru

componente pe baza unei evaluări a sensibilității transferului, ținând cont, *inter alia*, de natura componentelor în raport cu produsele în care urmează să fie încorporate și de orice utilizare finală a produselor finite care ar putea genera îngrijorare, precum și de importanța componentelor în raport cu produsele în care urmează să fie încorporate.

Cu excepția cazului în care ele consideră că transferul componentelor este un subiect sensibil, statele membre se abțin să impună orice restricții de export pentru componente în cazul în care destinatarul prezintă o declarație de utilizare în care afirmă că respectivele componente care fac obiectul licenței de transfer respective sunt integrate sau urmează să fie integrate în propriile sale produse și nu pot fi ulterior transferate sau exportate ca atare, decât în scopul întreținerii sau al reparării [articolul 4 alineatul (8)].

Statele membre care au transpus integral directiva au luat în considerare aceste dispoziții în cadrul măsurilor naționale adoptate.

5. LICENȚE DE TRANSFER GENERALE, GLOBALE ȘI INDIVIDUALE

5.1. Trei tipuri de licențe de transfer

Înainte de adoptarea directivei, licențele individuale au fost instrumentul administrativ cel mai frecvent utilizat în majoritatea statelor membre. Înainte de fiecare transfer a fost necesară o autorizație individuală, cu procedurile și costurile asociate. Acesta este motivul pentru care directiva introduce două noi categorii de licențe, licența generală și globală, care vor simplifica procedurile asociate transferurilor. Prin intermediul acestor noi tipuri de licențe, industria europeană de apărare va beneficia de un lanț de aprovizionare eficient, fluent și fiabil ori de câte ori se achiziționează echipamente dintr-un alt stat membru.

Toate statele membre care au transpus directiva au încorporat în legislația lor cele 3 tipuri de licențe: generală, globală și individuală, împreună cu condițiile aferente prevăzute în directivă.

5.2. Licențe de transfer generale

5.2.1. Furnizorii care vor beneficia de licențele de transfer generale

Licențele de transfer generale autorizează furnizorii stabiliți într-un stat membru să efectueze transferuri de produse din domeniul apărării, specificate în licență, către categorii de destinatari dintr-un alt stat membru (articolul 5). Furnizorii trebuie fie să îndeplinească clauzele și condițiile aferente licenței generale, fie să solicite o licență globală sau individuală.

O licență de transfer generală este publicată și nu necesită o cerere individuală de transfer. Ea permite furnizorilor care se conformează acestor condiții să transfere produse fără alte formalități în etapa respectivă. Statele membre vor controla transferurile *ex post*.

Acest tip de licență va simplifica în mod fundamental procedurile pentru furnizori în cazul transferurilor mai puțin sensibile. Ea va permite statelor membre să își concentreze eforturile de control asupra unor transferuri mai sensibile, deoarece nu va fi necesară o analiză de la caz la caz pentru toate tranzacțiile.

5.2.2. Categoriile de destinatari care primesc produse din domeniul apărării în baza unei licențe de transfer generale

Licențele de transfer generale ar trebui să determine categoriile de destinatari dintr-un alt stat membru. Aceste categorii de destinatari includ „întreprinderile autorizate”, forțele armate ale unui stat membru sau o autoritate contractantă în domeniul apărării, care achiziționează pentru uzul exclusiv al forțelor armate ale unui stat membru. Licențele de transfer generale se utilizează și în cazul în care transferul are loc în vederea unor demonstrații, evaluări sau expuneri, sau în scop de întreținere și reparare, în cazul în care destinatarul este furnizorul de origine al produselor din domeniul apărării [articolul 5 alineatul (2)].

Cu toate acestea, directiva oferă statelor membre flexibilitatea de a lărgi aceste categorii de destinatari sau de a adăuga transferuri efectuate în alte scopuri.

Licențele generale vor fi disponibile în toate statele membre care au transpus integral directiva pentru categoriile menționate mai sus. Astfel, Slovenia preconizează licențe generale numai pentru forțele armate și destinatari autorizați, în timp ce, în alte cazuri, va exista o exceptare de la licență; Spania preconizează, de asemenea, licențe generale pentru transferuri ocazionate de operațiuni ale NATO și ale NAMSA; Bulgaria, Grecia, Cipru și Malta prevăd licențe generale pentru programele de cooperare prevăzute la articolul 5 alineatul (3).

5.2.3. Tipuri de produse din domeniul apărării care pot fi transferate în baza unei licențe de transfer generale

Statele membre sunt abilitate să determine tipul de licență de transfer pentru produsele sau categoriile de produse din domeniul apărării [articolul 4 alineatul (5)].

Mai multe state membre, precum Estonia, Spania, Franța, Cipru, Țările de Jos și Portugalia au comunicat deja Comisiei lista lor cu licențele generale. Cu toate acestea, este de așteptat ca statele membre să publice listele conținând domeniile de utilizare a produselor și alte condiții ale licenței lor generale cel târziu la 30 iunie 2012, adică termenul limită pentru punerea în aplicare a directivei.

5.2.4. Înregistrarea dinaintea primei utilizări a unei licențe de transfer generale

Statele membre pot stabili condițiile de înregistrare înaintea primei utilizări a unei licențe de transfer generale [articolul 5 alineatul (4)]. De exemplu, Bulgaria, Republica Cehă, Spania, Franța, Grecia, Austria, Malta, Țările de Jos, Portugalia și Slovenia au introdus această cerință în legislație.

În plus, furnizorii trebuie să informeze în timp util autoritățile competente ale statului membru de pe teritoriul căruia doresc să transfere produse din domeniul apărării cu privire la intenția lor de a utiliza o licență de transfer generală pentru prima dată [articolul 8 alineatul (2)]. Mai multe state membre, cum ar fi Grecia, Franța, Cipru, Letonia, Austria, Slovacia, Slovenia și Suedia vor solicita o astfel de înregistrare.

Statele membre pot determina informațiile suplimentare care pot fi solicitate cu privire la produsele din domeniul apărării transferate în baza unei licențe de transfer generale. Această dispoziție poate ajuta statele membre să identifice furnizorii care utilizează efectiv licențele generale, astfel încât autoritățile competente să poată verifica înregistrările furnizorului, în cazul în care este necesar.

5.3. Licențe de transfer globale

O licență de transfer globală este o autorizație prealabilă acordată de o autoritate națională a unui stat membru unui furnizor individual la cererea acestuia, pentru a transfera anumite produse fără limite cantitative către anumiți destinatari timp de 3 ani, perioadă care este reînnoibilă (articolul 6). Potențialul ei simplificator rezidă în faptul că licențele de transfer globale nu se referă la o singură expediție, ci pot fi folosite pentru a realiza mai multe transferuri pe o perioadă mai lungă. Ele pot fi deosebit de utile în cazul transferurilor de rutină la clienții uzuali sau în cazul IMM-urilor cu un catalog limitat.

Experiența din unele state membre a demonstrat potențialul simplificator substanțial al licențelor globale. De exemplu, atunci când Franța a introdus, în 2002, opțiunea de a se acorda licențe globale pe baza catalogului întreprinderilor participante (care vizează mai specific IMM-urile), primele 35 de licențe emise au înlocuit 1 250 de licențe individuale, reprezentând astfel o reducere semnificativă a birocrăției.

Licențele de transfer globale, astfel cum se solicită în directivă, vor fi disponibile în toate statele membre care au transpus directiva. Comisia nu a primit vreo informație din care să reiasă care categorii de produse vor face obiectul unor licențe globale.

5.4. Licențe de transfer individuale

Licențele de transfer individuale sunt o autorizație acordată de o autoritate națională a unui stat membru unui furnizor individual pentru un singur transfer și o cantitate specificată de produse. Ele ar trebui să fie utilizate doar în cazurile prevăzute la articolul 7: în cazul unui singur transfer, în cazul în care este necesară protejarea intereselor esențiale de securitate ale statului membru sau din motive de politici publice sau atunci când este necesară conformarea la obligațiile și angajamentele internaționale ale statelor membre. Licențele de transfer individuale pot fi, de asemenea, utilizate în cazul în care un stat membru are motive întemeiate să considere că un furnizor nu va fi în măsură să respecte clauzele și condițiile licențelor de transfer globale sau generale.

Prin urmare, criteriile care permit acordarea licențelor de transfer individuale sunt restrictive. Licențele de transfer individuale sunt menite să fie utilizate într-un număr limitat de cazuri. În viitor, este de așteptat ca majoritatea transferurilor intra-UE să fie realizate în baza licențelor generale și globale, în timp ce licențele individuale vor fi utilizate doar pentru cele mai sensibile produse.

Comisia nu a primit vreo informație din care să reiasă care categorii de produse vor face obiectul unor licențe individuale.

5.5. Informații de furnizat de către furnizori

Furnizorii furnizează informații destinatarilor și autorităților și păstrează evidențe relevante cu privire la transferuri, pentru a facilita un control adecvat.

Toate statele membre care au transpus integral directiva au inclus dispoziții cu privire la informare, raportare și păstrarea de evidențe în legislația lor națională. De exemplu, furnizorii din Spania și Țările de Jos sunt obligați să furnizeze informații către autoritățile în cauză la fiecare 6 luni, iar furnizorii din Ungaria la fiecare 3 luni. În ceea ce privește păstrarea evidențelor, perioada variază: 3 ani în Suedia, 7 ani în Irlanda și Cipru și 10 ani în Bulgaria și Franța.

5.6. Autoritățile emitente ale licențelor

Rolul de emitere a licențelor este acordat unor instituții diferite în state membre diferite, nu doar ministerului apărării, cum este cazul în Portugalia sau Franța, ci și altor instituții precum Oficiul de licențe comerciale în Ungaria, Ministerul afacerilor economice în Țările de Jos sau Agenția pentru neproliferare și controlul exporturilor în Suedia.

6. AUTORIZAREA ÎNTREPRINDERILOR DESTINATARE

6.1. Obiectivul autorizării

Autorizarea este unul din elementele centrale ale directivei și introduce o nouă abordare în sistemul de control al transferurilor produselor din domeniul apărării. Obiectivul autorizării destinatarilor este de a stabili fiabilitatea lor pentru a primi produse din domeniul apărării în baza unei licențe generale de transfer emise într-un alt stat membru. Este o măsură de creștere a încrederii și un instrument de întărire a controalelor *ex post*. Ea va reduce riscul de transferuri ilegale și va îmbunătăți trasabilitatea produselor din domeniul apărării transferate în baza unei licențe generale de transfer.

6.2. Criterii de autorizare

Directiva prevede criterii comune de autorizare pentru întreaga UE [articolul 9 alineatul (2)]. Scopul autorizării este de a oferi statelor membre și furnizorilor „garanții” privind experiența întreprinderii destinate în materie de activități în domeniul apărării, antecedentele sale în materie de conformitate la cerințele legale relevante (în special în domeniul reexportărilor), precum și privind fiabilitatea și calitatea programelor și structurii sale de control intern. Mai exact, autorizarea oferă o recunoaștere a faptului că sunt puse în aplicare măsuri adecvate de prevenire a riscurilor pentru a proteja bunurile, inclusiv pe cele imateriale (tehnologii, know-how, software, etc.).

Aceste dispoziții generează necesitatea unui nou cadru juridic și instituțional în statele membre. Pentru a facilita transpunerea directivei, Comisia a adoptat Recomandarea 2011/24/UE din 11 ianuarie 2011 privind autorizarea întreprinderilor europene din domeniul apărării în temeiul articolului 9 din Directiva 2009/43/CE ⁶, care conține orientări cu privire la criteriile de autorizare. Obiectivul ei principal este acela de a asigura o interpretare și o aplicare convergentă a criteriilor de autorizare, astfel încât, de exemplu, autorizațiile să fie recunoscute reciproc mai rapid. Recomandarea invită statele membre să o aplice până cel târziu la data de 30 iunie 2012.

6.3. Transpunerea elementelor-cheie ale autorizării

În conformitate cu măsurile naționale de transpunere comunicate, statele membre care au transpus integral directiva au instituit elementele necesare pentru autorizarea destinatarilor din domeniul apărării. Statele membre respective au desemnat autoritățile competente, astfel cum se solicită la articolul 9 alineatul (1) și au stabilit criteriile de fiabilitate prevăzute la articolul 9 alineatul (2). În general, legislațiile naționale prevăd recunoașterea autorizațiilor adoptate de alte state membre [articolul 9 alineatul (6)]. În plus, statele membre care au transpus integral directiva au instituit mecanismele necesare pentru monitorizarea

⁶ JO L 11 din 15.1.2011, p.62.

conformității cu criteriile de autorizare și pentru aplicarea măsurilor corective necesare, astfel cum se solicită la articolul 9 alineatele (5) și (7).

6.4. Publicarea informațiilor privind destinatarii autorizați

Statele membre publică și actualizează cu regularitate o listă cu destinatarii autorizați și informează în acest sens Comisia, Parlamentul European și celelalte state membre. Un registru central cu destinatarii autorizați de statele membre trebuie să fie pus la dispoziție de către Comisie pe site-ul său de internet [articolul 9 alineatul (8)].

În acest scop, Comisia a creat baza de date CERTIDER. Acest sistem a fost conceput în cooperare cu un grup de lucru dedicat, compus din reprezentanți ai statelor membre. Sistemul a fost testat și validat de către reprezentanții statelor membre, care vor înscrie în registru informații privind întreprinderile destinate autorizate. CERTIDER este disponibil la adresa <http://www.ec.europa.eu/enterprise/sectors/defence/certider/>.

6.5. Autoritățile care emit autorizații

Statele membre desemnează autoritățile competente care emit autorizații referitoare la produsele din domeniul apărării pentru destinatarii care au sediul pe teritoriul lor în baza licențelor generale de transfer emise de alte state membre.

Acest rol a fost acordat unor instituții diferite în diferite state membre, nu numai ministerului apărării, cum este cazul în Grecia, Franța, Slovenia și Portugalia, ci și ministerului industriei în Republica Cehă și Spania sau ministerului economiei în Austria, Țările de Jos, Slovacia și Lituania.

6.6. Măsuri de salvagardare

Directiva oferă posibilitatea de a se suspenda provizoriu o licență generală în cazul unui destinatar autorizat într-un alt stat membru, în anumite cazuri și în anumite condiții (articolul 15). De asemenea, ea prevede un mecanism de informare a celorlalte state membre și a Comisiei.

Mai multe state membre, precum Bulgaria, Irlanda, Grecia, Spania, Cipru, Malta, Austria, Slovenia, Slovacia și Suedia au decis să încorporeze aceste dispoziții în legislația lor națională.

7. EXPORTURI DUPĂ TRANSFER

Exporturile de produse din domeniul apărării sunt reglementate în dispozițiile din Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului. Directiva specifică în mod expres că nu aduce atingere libertății de decizie a statelor membre în ceea ce privește politicile în domeniul exportului de produse din domeniul apărării [articolul 1 alineatul (2)].

Cu toate acestea, licențele de transfer pot conține restricții specifice în ceea ce privește exporturile către țări terțe. În acest sens, la articolul 4 alineatul (6) se solicită statelor membre să stabilească toate clauzele și condițiile licențelor de transfer, inclusiv orice restricții privind exportul de produse din domeniul apărării către persoane juridice sau fizice din țări terțe, având în vedere, printre altele, riscurile pentru respectarea drepturilor omului, pentru pace, securitate și stabilitate conferite de transfer.

Statele membre trebuie să se asigure că destinatarii produselor din domeniul apărării, atunci când solicită o licență de export, declară autorităților lor competente, în cazul în care produsele respective sunt grevate de restricții de export, că au respectat clauzele respectivelor restricții, inclusiv, dacă este cazul, că au obținut acordul necesar din partea statului membru de origine (articolul 10). Statele membre care au transpus integral directiva au inclus respectivele dispoziții în legislația lor națională.

Statele membre trebuie să se asigure că exportatorii, atunci când îndeplinesc formalitățile de export la biroul vamal, dovedesc că au obținut licența de export necesară [articolul 11 alineatul (1)]. Procedurile vamale necesare sunt aplicate în toate statele membre care au transpus directiva.

Mai multe state membre, precum Bulgaria, Irlanda, Grecia, Cipru, Ungaria, Portugalia sau Slovenia au făcut uz de posibilitatea, menționată la articolul 11 alineatul (2), de a suspenda procesul de exportare de pe teritoriul lor pentru o perioadă maximă de 30 de zile.

Statele membre în care formalitățile vamale pentru exportul produselor din domeniul apărării sunt îndeplinite numai în anumite birouri vamale trebuie să informeze Comisia cu privire la birourile vamale respective [articolul 11 alineatul (4)]. Comisia trebuie să publice informațiile respective în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. În prezent, numai Bulgaria, Grecia și Suedia au prevăzut această opțiune în legislația lor.

8. SANCTIUNI

În fine, statele membre trebuie să dispună de norme privind sancțiunile aplicabile în cazurile de încălcare a dispozițiilor care decurg din punerea în aplicare a directivei (articolul 16). Sancțiunile efective, proporționale și disuasive sunt măsuri valoroase care sunt necesare pentru creșterea progresivă a încrederii reciproce între statele membre, dar ar trebui, de asemenea, să fie suficiente pentru a garanta respectarea dispozițiilor directivei, în special în ceea ce privește conformitatea cu criteriile comune de autorizare și cu restricțiile utilizării în continuare a produselor din domeniul apărării după realizarea unui transfer.

Toate statele membre care au transpus directiva au inclus în legislația națională dispoziții referitoare la sancțiuni. Sancțiunile constau fie în amenzi administrative (în Ungaria și Republica Cehă), fie într-o combinație de amenzi administrative și închisoare (Irlanda, Malta și Suedia).

9. DIFICULTĂȚILE TRANSPUNERII

Astfel cum s-a menționat anterior, există încă dificultăți în finalizarea transpunerii în toate statele membre și, cel mai important, în asigurarea punerii în aplicare în mod corespunzător a directivei. Acest fapt va duce la simplificarea normelor și procedurilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul UE și, prin urmare, va asigura buna funcționare a pieței interne în sectorul apărării.

În ceea ce privește anexa la directivă, deși ar trebui să fie oricând identică cu lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare, practica a demonstrat că procedura de modificare a anexei durează cel puțin șapte luni. În consecință, ea diferă de lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare timp de cel puțin șapte luni. Mai mult, directiva Comisiei de modificare a anexei trebuie să fie transpusă de către statele membre și

necesită o procedură legislativă sau administrativă națională. Prin urmare, se poate considera că legislațiile naționale care transpun anexa nu vor fi niciodată identice cu lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare care este în vigoare la momentul respectiv, cu excepția cazului în care statele membre transpun lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare fără să aștepte modificarea anexei. Aceste discrepanțe duc la divergențe juridice și administrative pentru autoritățile naționale și întreprinderile din domeniul apărării în interiorul UE și sunt contrare intenției legiuitorului de a exista o corespondență strictă între anexa la directivă și lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare.

Comisia consideră că este necesar să se simplifice procedura de aliniere a anexei directivei la lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare. Acest aspect va fi analizat suplimentar de Comisie, în cooperare cu Consiliul și Parlamentul European.

10. CONCLUZIE

Directiva 2009/43/CE se adresează unui domeniu al pieței interne care până în prezent a făcut frecvent obiectul unor excepții din partea statelor membre, din cauza implicațiilor pentru securitate. Directiva va contribui la consolidarea pieței interne, la reducerea sarcinii administrative, la consolidarea bazei industriei apărării din UE și la sporirea integrării și a securității aprovizionării. De asemenea, ea va ameliora eficiența controlului exporturilor, luând în considerare obiectivele de securitate ale statelor membre.

Transpunerea directivei în majoritatea statelor membre reprezintă un semnificativ pas înainte în procesul de integrare a pieței interne în domeniul apărării. Transpunerea la timp s-a dovedit a fi o provocare pentru statele membre. Cu toate acestea, nivelul de transpunere indică o bună integrare în dreptul intern a caracteristicilor esențiale ale directivei, și anume un sistem de acordare a licențelor simplificat și coerent pentru întreaga UE, o listă comună cuprinzând produsele militare care înlocuiește diferitele liste anterioare referitoare la muniții, stabilite la nivel național, precum și autorizarea întreprinderilor din domeniul apărării, ceea ce conduce la creșterea încrederii reciproce și la recunoașterea comună a fiabilității întreprinderilor din domeniul apărării.

Comisia va monitoriza îndeaproape transpunerea și punerea în aplicare a directivei cu sprijinul comitetului, cu scopul de a acorda asistență statelor membre pe parcursul întregului proces și de a identifica la timp nevoile lor. Comisia va revizui punerea în aplicare a directivei și va prezenta un raport în acest sens Parlamentului European și Consiliului până la data de 30 iunie 2016 ⁷.

⁷

Astfel cum este prevăzut la articolul 17 alineatul (2)

Anexă

Lista măsurilor naționale de transpunere ⁸

Stat membru	Măsură de transpunere națională astfel cum a fost comunicată Comisiei	Cel mai recent stadiu al transpunerii astfel cum a fost comunicat Comisiei
Belgia	-	În Regiunea Bruxelles-Capitală se preconiza trimiterea legislației la Parlament în aprilie 2012 În regiunea flamandă, procedura legislativă a fost încheiată la 6 iunie 2012 În regiunea valonă se preconiza trimiterea legislației la Parlament în aprilie 2012
Bulgaria	Decretul nr. 56 privind Legea controalelor la export ale produselor din domeniul apărării și ale produselor cu dublă utilizare din 25 martie 2011	Complet
Republica Cehă	Legea de modificare a Legii nr. 38/1994 privind comerțul exterior cu produse de uz militar și de modificare a legii nr. 455/1991, privind tranzacțiile în cadrul unei licențe (Legea licențelor de comercializare), astfel cum a fost modificată și Legea nr. 140/1961, Codul penal, astfel cum a fost modificat la 20 iulie 2011	Complet
Danemarca	Legea nr. 413 de modificare a Legii armelor și explozibililor și Legea echipamentelor militare din 9 mai 2011	Parțial
Germania	Legea de transpunere a Directivei 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității din 27 iulie 2011	Complet
Es tonia	Legea produselor strategice din	Complet

⁸

Măsurile naționale de executare comunicate de către statele membre pot fi găsite la adresa: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:72009L0043:EN:NOT>

	12 iulie 2011	
Irlanda	S.I. Nr. 346 din 2011 Regulamentul Comunităților Europene (Transferurile intracomunitare de produse din domeniul apărării) 2011	Complet
Grecia	Legea nr. 4028 din 11 noiembrie 2011 cu amendamentele aduse dispozițiilor legii 2168/1993 care reglementează aspecte referitoare la arme, muniții, substanțe explozive și dispozitive explozibile și altor dispoziții	Complet
Spania	Decretul regal 844/2011 din 17 iunie de modificare a Decretului regal 2061/2008 din 12 decembrie, de aprobare a regulamentului privind controlul comerțului exterior cu materiale din domeniul apărării, alte materiale și produse și tehnologii cu dublă utilizare.	Complet
Franța	Legea nr. 2011 – 702 din 22 iunie 2011 referitoare la controlul importurilor și exporturilor de produse din domeniul apărării, vizând simplificarea transferurilor din domeniul apărării în UE și piețele produselor din domeniul apărării și al securității Decretul nr. 2011 – 1467 din 9 noiembrie 2011 privind importurile și exporturile efectuate în afara UE și transferurile intra-UE de produse din domeniul apărării Legislație secundară prin care se publică licențe generale	Complet
Italia	-	Procedura legislativă a fost încheiată la 30 mai 2012, dar măsurile naționale nu au fost comunicate
Cipru	Regulamentele privind produsele supuse controlului (transferul de produse din domeniul apărării în interiorul Comunității) 2011.	Complet
Letonia	Modificări la Regulamentul Cabinetului nr. 657 din 20 iulie 2010 privind procedurile	Complet

	de emitere sau refuzare a emiterii de licențe pentru produse strategice și de alte documente referitoare la circulația produselor strategice din 28 iunie 2011	
Lituania	<p>Legea Republicii Lituania de modificare a legii Republicii Lituania privind controlul produselor strategice, nr. XI-1616 (Monitorul Oficial, 2011, nr. 128 – 6052) din 11 octombrie 2011.</p> <p>Codul penal al Republicii Lituania nr. VIII-1968 (Monitorul Oficial, 2000, nr. 89 – 2741)</p> <p>Legea de modificare a codului penal al Republicii Lituania nr. IX-1495 (Monitorul Oficial, 2003, nr. 38 – 1733)</p> <p>Legea nr. IX-2511 de modificare și completare a Codului infracțiunilor administrative (Monitorul Oficial, 2004, nr. 166 – 6060) (denumit în continuare – Codul lituanian al infracțiunilor administrative)</p> <p>Ordinul nr. V-766 al ministrului lituanian al apărării naționale din 7 iulie 2011 de modificare a Ordinului nr. V-1216 din 29 decembrie 2009 privind aprobarea Listei comune a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare (Monitorul Oficial, anul 2011, nr. 92 – 4400)</p> <p>Ordinul nr. 1B-393 al directorului general al Departamentului lituanian al vămilor din 11 iunie 2010 de modificare a Ordinului nr. 1B-351 din 25 iunie 2009 privind aprobarea clasificării autorităților vamale (Monitorul Oficial, 2010, nr. 70 – 3528)</p>	Complet
Luxemburg		Adoptarea măsurilor naționale de către Parlament a fost programată pentru 13 iunie 2012

Ungaria	Decretul guvernamental nr. 160/2011 din 18 august 2011 privind autorizația de export, import, transfer și tranzit al echipamentelor și serviciilor militare și autorizarea întreprinderilor	Complet
Malta	Legea privind aprovizionarea și serviciile din 8 noiembrie 2011	Complet
Țările de Jos	Decretul de modificare a Decretului privind echipamentele strategice din 30 septembrie 2011 Regulamentul de punere în aplicare privind echipamentele strategice din 8 noiembrie 2011 Legea din 22 iunie 1950 de urmărire penală și trimitere în judecată a infractorilor economici Regulamentele Secretarului de stat pentru afaceri economice, agricultură și inovare din 28 octombrie 2011 privind publicarea licențele generale	Complet
Austria	Legea comerțului exterior 2011 din 28 aprilie 2011	Complet
Polonia	-	În martie 2012 procedura legislativă era în curs de desfășurare
Portugalia	Legea 37/2011 din 22 iunie 2011	Complet
România	-	Necomunicat
Slovenia	Regulament privind autorizarea producției și comerțului cu arme și echipamente militare, precum și privind autorizațiile prealabile pentru import, export, tranzit și transfer de produse din domeniul apărării din 20 iulie 2011	Complet
Slovacia	Legea privind comerțul cu produse din domeniul apărării și de modificare a anumitor legi din	Complet

	19 octombrie 2011	
Finlanda	-	Procedura legislativă a fost încheiată la 14 iunie 2012, dar măsurile naționale nu au fost comunicate
Suedia	<p>Lege de modificare a Legii privind echipamentele militare (1992: 1300) din 9 iunie 2011</p> <p>Regulamentele și orientările de uz vamal (TFS 1997: 35) privind munițiile</p> <p>Ordonanța SFS 2011:850 de modificare a Ordonanței 1992:1303 privind echipamentele militare</p>	Complet
Regatul Unit	Ordinul privind controlul exporturilor 2008	Legislația existentă a Regatului Unit este parțial conformă cu directiva